

Nr 79.

Av herrar **Hjalmarsson** och **Linder**, om anslag till uppförande av hem för kroniskt sjuka i Malmö och Kalmar.

I 1932 års statsverksproposition anförde dåvarande chefen för socialdepartementet beträffande statsbidrag till uppförandet eller inrättandet av hem för kroniskt sjuka bland annat att det av statsfinansiella skäl syntes nödvändigt göra ett kortare uppehåll med beviljande av ytterligare anslag för här avsedda ändamål. Med åberopande av samma skäl upptog departementschefen ej heller för år 1933 något anslag härför och är förhållandet enahanda beträffande nästa budgetår.

Vid 1933 års riksdag framfördes i tvenne motioner, nämligen nr 56 i första kammaren och nr 61 i andra kammaren gående ut på i förstnämnda motionen att riksdagen måtte i enlighet med gällande författning bevilja Malmö stad ett efter 57 platser beräknat anslag av 85,500 kronor till bidrag för uppförandet av stadens sjukhem för kroniskt sjuka och i sistnämnda motion att riksdagen måtte bevilja Kalmar stad ett efter 22 platser beräknat anslag av 33,000 kronor för uppförandet av ett enahanda hem i Kalmar. I Malmö var byggnaden fullbordad, i Kalmar under uppförande.

I anledning av de båda motionerna yttrade statsutskottet, efter att ha refererat departementschefens uppfattning, att

»Ej heller utskottet finner sig nu kunna tillstyrka medels anvisande för ändamålet under nästkommande budgetår. Utskottet vill emellertid — under erinran att 1932 års riksdag såsom sin mening framhållit, att ett avstannande av statens stödande verksamhet på detta område syntes ur sjukvårdssynpunkt beklagligt — framhålla önskvärdheten av att staten icke allt för länge undandrager sig att lämna bidrag till verksamheten ifråga.»

Dessutom hänvisade statsutskottet till en annan punkt (nr 52) i sitt utlåtande, gällande bidrag för anskaffande av bostäder åt provinsialläkare å landsbygden, däri utskottet bland annat anförde:

»Emellertid vill utskottet såsom sin åsikt framhålla, att, även om med hänsyn till den nuvarande statsfinansiella situationen anslag för ändamålet jämväl enligt utskottets mening icke beviljas för nästkommande budgetår, skäl synas föreligga för att de provinsialläkar-distrikt, som redan uppfört eller påbörjat uppförande av läkarebostäder, må, så snart ske kan, komma i åtnjutande av statsbidrag.» Denna utskottets principiella inställning avser följaktligen gälla även i fråga om hem för kroniskt sjuka och sammanfaller alltså med de synpunkter som framfördes särskilt i en av ovanberörda fjolårsmotioner, nämligen att hänsyn bör tagas

till fall, där vederbörande redan uppfört eller påbörjat uppförandet av byggnad av berört slag och icke varit underkunnig om risk för uteblivet statsbidrag.

Hade i de båda fall, varom nu är fråga, vetskap funnits att sådan risk förelåg, är högst sannolikt att byggnadsprojekten icke igångsatts, ehuru detta skulle ha blivit till stort men för en kategori människor, vilka icke minst under nu rådande förhållanden äro i behov av samhällets stöd och hjälp.

Att endast taga hänsyn till det statsfinansiella läget, men bortse från att det även finnes ett stadsfinansiellt sådant synes ingalunda rimligt. Vederbörande i de båda städerna hava i enlighet med gällande författning lojalt och på vederbörligt sätt vidtagit de åtgärder, som från statliga myndigheters sida ansetts påkallade för ordnandet av en tidsenlig vård av kroniskt sjuka.

På grund av vad som ovan anförts, hemställes,

att riksdagen måtte anslå ett belopp av 118,500 kronor som bidrag till uppförande av hem för kroniskt sjuka att av Kungl. Maj:t fördelas med 85,500 kronor till Malmö stads sjukhem och 33,000 kronor till Kalmar stads sjukhem för kroniskt sjuka.

Stockholm den 20 januari 1934.

Ant. Hjalmarsson.

William Linder.